

L'ESPIROQUETOSI ICTERO-HEMORRÀGICA A ESPANYA

per

MANEL DALMAU

Des que ha estat tan estudiada la malaltia de Weil i que s'ha aconseguit per Inada i Ido produir-la al conill porquí experimentalment, la seva identificació és molt més fàcil; s'ha demostrat ésser deguda a un espiroqueta i el mateix productor del tifus icterodes dels soldats dels fronts francès, anglés i alemany.

En Noguchi trobà en les rates de New York una gran proporció infectades en son ronyó i fetge d'un espiroqueta que, inoculat al peritoneu del conill porquí, li produïa la malaltia típica: als 7 ò 8 dies, icterícia i mort bentost amb sufusions hemorràgiques en les masses musculars, i d'aquí deduí la latència d'una epidèmia humana possible.

Jo, en una rata de claveguera de Barcelona, inoculant macerat de son fetge i ronyó al peritoneu d'un porquí, vaig produir-li la malaltia típica; la re-inoculació a dos porquins més tingué també èxit, és a dir, els produí icterícia, però més lleu i de la qual guariren espontàniament.

Poso a l'expectativa, mentre continuo amb En Miquel Baltà aquest estudi, als clínics de la gran probabilitat

d'existència de la malaltia de Weil a Barcelona, caracteritzada per pròdroms bruscos amb vòmits i febre, icterícia als 8 ò 12 dies i albúmina i pigments en l'orina, amb deposicions bilioses i mortalitat molt baixa.

En Manel Vilà, de Tortosa, ha sospitat la malaltia en tres casos, quin diagnòstic bacteriològic està pendent.

Laboratori Municipal del Parc. Director: R. Turró.